

fandt helt nødvendige til sikring af den bedste behandling af patienterne, så kunne man skræmme en overlæge fra at gøre sin pligt til at rejse sådanne krav. Pligten er hans, fordi han er den sagkyndige. Bestyrelsen må have ret til efter undersøgelse og skøn at afslå krav, hvis den finder dem uberettigede, men må så som folkevalgt stå til ansvar over for dem, der har valgt den. Dette kræver igen, at man ikke forholder vælgerne oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til sagen.

Der foreligger i denne sag det, at sygehusbestyrelsen hævder, at den ikke kan oplyse sagen i sin helhed, og samtidig har den givet oplysninger, der anklager overlæge Bisgaard uden at medtage hans eventuelle modbemærkninger. Det oplyses, at dr. Bisgaard har bortvist en narkoselæge fra operationsstuen, men ikke om hans begrundelse herfor. Denne form for meddelelse til offentligheden er stridende mod almindelige retsbegreber. Formanden for amtsrådet, *amtmand Høirup*, har offentligt udtalt, at nu kunne amtsrådsmedlemmerne på basis af oplysninger givet i et lukket møde, hvori dr. Bisgaard ikke deltog, gå ud og mand og mand imellem fortælle, hvor urimelig overlæge Bisgaard er. Og det fortælles mand og mand imellem altså således, at dr. Bisgaard er udelukket fra forsvar. Hertil kommer, at sygehusets udgifter for den neurokirurgiske afdeling alene betales af staten, og at afdelingen betjener en stor del af landets borgere, der ingen indflydelse har på valget af bestyrelsen.

Hvis et menneske udadtil gøre så retsligt forsvarsløs, som dr. Bisgaard er blevet det, så er det i skarpeste modstrid med almindelig retsopfattelse. Ikke alene af hensyn til ham, men også af hensyn til den mangelfulde information af borgere i og uden for Odense amt og by er det urimeligt at acceptere disse forhold. En arbejder kan få en afskedigelse for et uvildigt nævn, selv om afskedigelsen i øvrigt er sket helt efter overenskomsternes regler, dersom arbejderen finder afskedigelsen menneskeligt set urimelig, og hvis fagforeningen støtter ham. I det foreliggende tilfælde støttes kravet om en undersøgelse af Almindelig dansk Lægeforening, og der er dermed rejst tvivl om det grundlag, sygehusbestyrelsen har bygget på i sit skøn vedrørende afskedigelsen, og derfor om skønnets rigtighed.

Det er over for mig hævdet, at lovforslaget vil gøre administration umulig. Dette høje ting har imidlertid klart erkendt, at de administrative krav må vige for den enkeltes ret, ved at gennemføre lovgivningen om *ombudsmandsinstitutionen* og ved at udvide den til at gælde kommunale forhold. Desværre vil ombudsmanden ikke kunne klare denne sag, fordi undersøgelse her kræver lægers deltagelse. Efter nøje overvejelse har jeg ikke kunnet finde anden udvej til at løse opgaven end det foreliggende lovforslag. En forespørgsel til indenrigsministeren ville ikke kunne klare sagen, dels fordi der er tvivl om det foreliggende materiales tilstrækkelighed, dels fordi sygehusbestyrelsen har erklæret det uforsvarligt at offentliggøre hele